

Szül. idő:	1985. augusztus 29.
Anyja:	Gábrriel Mária
Lakcím:	Tatabánya, Gyár utca 132.
Családi állapot:	nőtlen
Iskolai végzettség:	faipari technikum (intézetünkben végezte el)
Büntetés oka:	hirtelen felindulásból alkoholos befolyásoltságban elkövetett emberölés
Ítélet:	6 év fegyház fiatalokorúak börtönében letöltve
Szabadul:	2006. augusztus 23.

Tenaflly

Vági Eszter

Időkeret: 90 perc

Csoport: 15-16 évesek, lehetőleg drámás jártassággal, ha megoldható; praktikus, ha nincs több 20 főnél.

Játékbeli idő, helyszín: A történet manapság játszódik, mondjuk, 2003-ban. Tenaflly egy New Jersey állambeli kisváros az USA-ban. A távolítás, hogy a történet Amerikában játszódik, részben kicsit talán az életformáról alkotott kép miatt érdekes, de a játék megkönnyítése és lehetséges mélyítése érdekében nyugodtan értelmezzük a kisváros fogalmát hazai léptékek, az itthon ismert viszonyok szerint.

Téma: A helyi, nagyon jól működő, magas színvonalú oktatást biztosító középiskolát – szorító körülmények miatt – össze akarják vonni a szomszéd város sokkal gyengébb iskolájával. A helyi lakosok és így a diákok között szinte alig van fekete bőrű, míg a szomszéd település lakóinak jelentős része fekete. A történetet egy középosztálybeli asszony, Christine szempontjából vizsgáljuk.

Fókusz: Hogyan képviselhetjük egy dilemma helyzetben az általunk helyesnek vélt nézőpontot, ha közben több ellentétes érdekcsoport is a mi segítségünket várja?

Tanulási terület: erkölcsi kérdés(ek) átgondolása – előítéletek, igazságosság

1. Tanári narráció és fotók: Történetünk 2003-ban játszódik, az USA-ban. Tenaflly-ban vagyunk, ami egy New York közelében lévő kisváros. Történetünk középpontjában egy család áll, illetve főleg az anyuka, Christine. Történetünk idején Christine 48 éves, van egy (vagy két) nagyobb gyermeke is (a rendelkezésre álló vagy a beszerezhető fotóktól függően), aki(k) már kirepült(ek) otthonról. Fiatalos külsejű középosztálybeli asszonyról van szó. Mióta az USA-ban él, immár 20 éve, többféle munkával is próbálkozott, újságírást, jogot tanult. Jelenleg alkalmi újságíróként dolgozik, illetve olykor részt vesz piacutatási munkákban is. Fix állása tehát nincs, mindig keres és általában talál is rövidebb-hosszabb távú feladatokat.

Nézzük meg együtt az alábbi fotókat és tárgyakat, majd a látottak alapján beszéljünk arról, milyennek tűnik ez a család, ennek az asszonynak az élete, a környezete, a szokásai stb.!

A képek:

Fontos közlés a résztvevők felé: a fotók egyike sem a történet évében készült, mindegyik (legalább 5-10 évvel) korábbi állapotot tükröz.

- A város főutcája, boltokkal, mozival – az utca széles, a boltok nagyok, tágasak, jól felszereltek, a mozi kissé kopott. Van egy kávéház és két kis étterem/étkezdé is. Feltűnő, hogy egyetlen 2 emeletesnél magasabb épület sincs köztük.
- Családi fotó: apa, anya, lányaik/gyerekeik a házuk kertjében – bő 8 évvel ezelőtti nyári kép. A ház hátsó fala látszik, a kert kicsi, de szépen gondozott, sok virággal. Háttérben látszik, hogy kerítés választja el őket a szomszédoktól.
- A lány az iskolában, osztályképek – formális és „vidámkodó” képek egyaránt legyenek! Huszonöt körüli osztálylétszám. Vickie láthatóan mindenütt eléggé középpontban van.

- Kép az iskolai színjátszó csoport előadásáról, a lány is rajta van – bármilyen középiskolai (diák)színjátszós fotó megteszi, lényeg, hogy nagyszínpadon, nagy létszámú közönség előtt történt az előadás.
- Az anya, Christine, a város uszodájában egy barátnőjével – pici medence, körülötte néhány nyugágy. Kevesen vannak, talán kettejükön kívül senki. Mindketten nyugágyban ülve/fekve olvasnak, egyrészes fürdőruha van rajtuk.

Tárgyak: kézi habverő, anyanyelvi verses kötet, finom selyemkendő, mobiltelefon

A képeknek és tárgyaknak lehetőleg azt kell sugározniuk, hogy ez egy nyugodt, jómódú, de nem túl gazdag város, ahol az emberek biztonságban élnek. A család is hasonló biztonságot, békét sugároz. Az iskolai képek is jó hangulatról tanúskodnak, rendezettnek tűnik a környezet.

Megbeszéljük a képeket, nevesítjük a család tagjait – anya: Christine, apa: Thomas, lányuk: Vickie.

A tanár még annyit árul el a családról, hogy a szülők eredetileg francia származásúak, de már nagyon régóta itt élnek, Vickie már itt született, a nagyobb(ak) nem.

2. Telefonbeszélgetés: A tanár – Christine-ként – telefonál. Éppen egy kedves ismerőse hívja, mert a helyi feketék közössége fair play díjjal tünteti ki, mivel egy iskolai kosárcsacsi kiállt az egyik fekete diáklány igaza mellett, a bíróval szemben (a bíró leállította a meccset pár percre, parázs vita alakult ki, melynek során Christine a fentiek szerint járt el). Christine először nem hisz a fülének, nagyon szerényen fogadja a hírt, de láthatóan jól esik neki az elismerés.

3. Napló: A tanár felolvasson egy részletet Christine naplójából (*ld. 1. sz. melléklet*). Az előbbieket és a napló alapján közösen „megalkotjuk” Christine figuráját, külső és belső tulajdonságait is sorra vesszük – SZEREP A FALON.

4. Páros improvizáció: A naplóbejegyzés végén Christine utal arra, talán beszélnie kellene Vickie-vel, hogy miért tartózkodó Kyra-t, illetve az egész fekete-kérdést illetően. Játsszuk le ezt a beszélgetést párokban, majd összegezzük a tapasztalatokat!

5. Újságcikk a helyi napilapból, a Tenaflly Daily-ből:

ISKOLAKÉRDÉS

Tegnap, lapzártá után érkezett a hír, miszerint állami pénzmegvonások miatt bezárják a szomszédos Englewood középiskoláját. A diákok kisebb része átkerül a South Orange-i középiskolába, míg nagyobb részüket Tenaflly-ba helyeznék át.

Jönnek tehát az englewoodiak!!! Vajon milyen hatással lesz a létszám-bumm a mi nagy hírű iskolánk életére, a diákok eredményeire? Vajon milyen kulturális elemeket, értékeket várhatunk az onnan érkező diákoktól? Vajon tanárok is érkeznek onnan? És ha igen, kiket és mire fognak tanítani? Vajon a fenti legjobb megoldás? Vajon a helyi érintettek véleményét mikor és kik hallgatják majd meg? Kérdéseinkre érdeklődéssel várjuk a választ!

A szerkesztőség

Megbeszéljük, mi derül ki a cikkből, mik lehetnek a két iskola közötti alapvető különbségek.

6. Improvizáció párban, a tanár szerepbe lépésével – az előbbi beszélgetést nézzük meg újra! Az osztály egyik tagja legyen Vickie, a tanár pedig Christine!

Christine itteni viselkedésére, érveire a tanárnak előzetesen fel kell készülnie. Az improvizáció előtt érdemes pár szóban egyeztetni, mi lehet e pillanatban a lány fejében... A szituációban az anya kell, hogy hangsúlyossá váljon!

A rögtönzésből derüljön ki, hogy az anya továbbra is nagyon fontosnak tartja a toleranciát, de bizonytalan, mert félti a lánya jövőjét, és általában nem szereti a bizonytalanságot! Sajnálja az englewoodiakat, de tart ettől a megoldástól. Fontos az óra további menete szempontjából, hogy érződjék Christine dilemmája.

7. Tanári narráció: A cikk megjelenésének másnapján az iskola igazgatója bejelentette, hogy válaszolni kívánnak a feltett kérdésekre, ezért a hét végére szülői gyűlést szerveznek, ahol mindkét iskola igazgatója és az állami szervek képviselői is jelen lesznek majd, és várják, hogy a szülők nevében is mondjanak néhányan beszédet. A beszédek nem lehetnek hosszabbak 5 percnél, és a felszólalási szándékot legkésőbb egy nappal korábban jelezni kell.

8. Ötletek gyűjtése kis csoportban

Christine úgy döntött, beszéddel készül...

Három kisebb csoportban (helyi feketék közössége, szülőtársak, Vicki és barátai) szedjük össze érveket arra, hogy miért a MI igazunkat kellene Christine-nek képviselnie beszédében! Gyűjtsük össze mindazt, amit beszédében MI szeretnénk viszont hallani! Lehetnek konkrét javaslatok is a lehetséges/feltételezett problémák megoldására.

9. Belső hangok – három pólusra

A három csoport úgy áll fel a térben, hogy Christine (a tanár játssza) egyenlő távolságra legyen tőlük. Mintha egy háromoldalú szobában lenne. Gondolkodik a beszéden, lamentál hangosan. A csoportok hangosan kimondják érveiket (lehetőleg szerepből és teljes mondatokban!). Christine mindig azon „fal” felé közelít, ahonnan számára meggyőzőnek tűnő érv érkezik.

Ne kell feltétlenül döntésre vinni a dolgot! A cél itt sokkal inkább az, hogy súlya legyen az érveknek. Ha felszínessé válik a játék, inkább lépünk ki a szerepekből, majd szerepen kívül gyűjtsük össze az érveket!

10. „Írásos” forma

A felszólalás közös megírása (papír és toll nélkül is működik!) – Christine-ként mindenki mondjon egy mondatot!

Melléklet – Christine naplója:

2002. május 15.

Ma át kellett mennem Englewoodba, az ottani könyvtárba kellett vinnem anyagokat, elkértek néhány régebbi újságcikket. A könyvtár nagyon romos állapotban van, pedig nagy és jelentős állományt gondolnak ott. Nem is a város legjobb környékén van... Dél volt, és Vicki korabeli srácok flangáltak az utcán. Az egész város olyan lehangoltnak tűnik. Nem értem, Katie-k hogyan tudnak már 8 éve ott élni – egyszerűen nem kellemes. Én már nagyon megszoktam Tenafly csendes nyugalmát.

Később délután be kellett mennem Vicki sulijába, mert a színjátszós próbára vittem nekik jelmeznek való anyagokat. Majdnem elkéstem a megbeszélte találkozóról, mert megint vagy 10 percig olvastam a hirdető táblát. Elképesztő, megint hány gyerek ért el helyezést az elmúlt 2 hónap állami versenyein! Vicki nem is említette, hogy a barátnője, Kyra, második helyezett lett a matematika versenyen. Miért nem dicsekedett el vele? Talán azt gondolja, nem szeretjük Kyrát?... Mert... félvér?... Lehet, hogy finoman szóba kéne hoznom ezt a témát?...

Amúgy ma nagyon büszke voltam a lányomra, mert éppen arra léptem be a színházterembe, hogy a maga csendes módján próbálja lecsitítani veszekedő „színésztársait”. Nem osztott igazságot, és mégis igazat adott mindenkinek... Jó volt látni, igazán...

Féltékenység

Lukács László

Csoport: 9-10.osztályos, drámában jártas osztályoknak ajánlott drámaóra¹

Időtartam: három tanóra

Eszközök: átlagos tanterem, előkészített szövegek

Tanárral szembeni elvárások: TELEFONBESZÉLGETÉS, FORRÓ SZÉK konvenciók biztos ismerete

Tanulási terület: féltékenység, csalódás, hűség, félelem, ambivalencia, manipuláció

Téma: egy fiú elveszíteni véli álmait és apja szeretetét

Fókusz: Miféle érzelmek és gondolatok vezérlik az álmait és apja szeretetét elvesztő fiút? Miért téved olyan ösvényre, amely nem járható?

¹ Tim Blake Nelson „O” című filmjének és Kaposi László Edmund és Edgar c. drámaórája alapötletének felhasználásával.